

[Ole Henriksen]

det netop er fremskridtspartiet, der stabler sådan et bureaukрати på benene, netop for at forberede et overenskomstindgreb i 1983. Det er jo i realiteten det, det handler om. Det er i hvert fald ikke et udtryk for, at man ønsker ro på arbejdsmarkedet, således at parterne kan få lov til at forhandle i fred. Jeg tror da nok, de fleste her er klar over, at netop når folkettinget blander sig i overenskomstforhandlingerne, bliver der ikke ro på arbejdsmarkedet. Skulle man nu også begynde at gøre det så lang tid forud, havde man da lagt en bombe under de kommende overenskomstforhandlinger. Vi må afvise forslaget.

Jeg skal yderligere kun bemærke om sammensætningen af 39 mands gruppen, at det undrer mig, at man ikke giver socialistisk folkeparti et medlem mere, at man springer os over. Er det, fordi man ikke bryder sig så meget om socialistisk folkeparti og vores holdning til overenskomstindgreb? Eller hvad er årsagen til det? Det var dog et spørgsmål, det kunne være meget rart at få svar på.

Grethe Kindberg Jørgensen (CD):

Dette lovforslag er som anført i bemærkningerne næsten det samme som de tidligere fremsatte. Dog har jeg bemærket og glæder mig over, at centrum-demokraterne nu er blevet så store, at vi er kommet med i sidste afsnit af § 3 og således også skal udpege et ekstra medlem. Vi mener dog ikke, at det sorterer under et enkelt parti at beslutte, hvem der skal repræsentere arbejdsgruppen. Det er trods alt vælgerne, der afgør de forskellige partiers størrelse.

I bemærkningerne til lovforslaget har jeg ligeledes bemærket, at fremskridtspartiet pure afviser de hidtidige indvendinger mod forslaget, nemlig at folkettinget længst muligt skal blande sig uden om de for samfundet så overmåde betydningsfulde afgørelser, som træffes under de store overenskomstsituationer. Det er rigtigt, at denne indvending blev nævnt af næsten samtlige partier under forrige førstebehandling, og den er for CDs vdkommende fortsat gældende. Det er arbejdsmarkedets parter selv, der skal klare arbejdsmarkedsspørgsmålene, hvorfor det ville være meget forkert på forhånd at tage ethvert initiativ fra parterne ved, at lovgiv-

ningsmagten har forberedt sig på at løse deres problemer.

Dog vil CD ikke benægte, at der er problemer omkring vort nuværende aftalesystem. Om der eventuelt skal foretages ændringer i visse lønreguleringer som f. eks. dyrtidsreguleringen, eventuelt ledsaget af en skattnedsættelse, er en ting, som man senere må drøfte.

Som det fremgår af mit indlæg, må CD tage afstand fra dette lovforslag.

Lone Dybkjær (RV):

Det radikale venstre kan ikke gå ind for det fremsatte forslag.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi vil ikke sådan på en studs afvise forslaget. Vi har jo selv tidligere fremsat et forslag, ganske vist i anden sammenhæng, om flerpartsforhandlinger, dog ikke så mange, som der er her, hvor det jo også hedder mangepartsforhandlinger. Vi kunne nøjes med færre. Men vi mener, det kunne være rimeligt at undersøge mulighederne for at lave sådanne i alt fald flerpartsforhandlinger, ikke bare trepartsforhandlinger, som vi har været vidne til det sidste stykke tid.

Vi fremfører, at arbejdsmarkedets parter selv må klare deres problemer. Det er det bedste. Men arbejdsløsheden er ikke et arbejdsmarkedsproblem, det er blevet et socialt problem i samfundet, og selve lønaftalen har indflydelse på arbejdsløshedens størrelse; derfor må samfundet have mere indseende med, hvad der sker med hensyn til arbejdsmarkedets aftaler. Det var heldigt, om vi ikke skulle, men da produktet skubbes over på samfundet, bl.a. på os herinde, så er der baggrund for, at man i alt fald begynder at interessere sig for, om man skulle lave disse flerpartsforhandlinger.

Vi vil i alt fald gerne være med til at diskutere forslaget.

Glistrup (FP):

Hr. Hans Jørgen Holm stillede to spørgsmål, og svarene er: for det første, at dette er et fremskridtspartiforslag; for det andet, at problemerne om, hvilken myndighed denne arbejdsgruppe skal have, mener vi i og for sig at have besvaret klart i forslaget, men vi